

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. R., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.2.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 7.10.2016 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.2.2017 se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X*, jehož kopii následně připojil, kterým zamítla žalovaná jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.10.2016*, jímž mu byl odňat ode dne 14.11.2016 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 27.9.2016 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 9.2.2017* žalovaná mimo jiné uvedla, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 2.2.2017 bylo zjištěno, že *žalobce není invalidní*, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti

je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. B, položce 5b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, kdy s ohledem na aktuální zdravotní stav byla zvolena dolní hranice 25%, která ve smyslu § 4 vyhlášky nebyla změněna (nemoc z povolání hlášená v roce 2005 trvá), proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 9.2.2017, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl chybně posouzen, proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.9.2016* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 2.2.2017* vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. B, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro něž byla lékařem OSSZ stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 4 odst. 1 citované vyhlášky byla snížena o 10% a činí 15% a naproti tomu lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den zániku invalidity: 27.9.2016 (*den jednání OSSZ*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 5.4.2017 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 9.2.2017 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 14.2.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 7.9.2017 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona následkem nemoci z povolání, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; dle komise se jedná o pokračování invalidity od 25.5.2012. Komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je onemocnění cév z vibrace II.- III. stadia, nemoc z povolání trvá, hlášená v r. 2005,

tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu B, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 25 - 35% horní hranicí 35% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a se zohledněním dalšího onemocnění diabetem mellitus, které může přispívat k mikrovaskulárnímu postižení cév. Komise neshledala důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Dále komise konstatovala, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce, není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - město ve smyslu oduznutí invalidity prvního stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole IX, oddílu B, položce 5b) přílohy vyhlášky se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 25% a snížením této dolní hranice o 10% na celkových 15%. Též komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu oduznutí invalidity prvního stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole IX, oddílu B, položce 5b) přílohy vyhlášky se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti dolní hranicí 25%. Komise nesouhlasila s oduznutím prvního stupně invalidity vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení, zejména k oboustranné středně těžké cirkulační poruše cév rukou vyplývající z doložených lékařských nálezů a z vyšetření internistou při jednání komise, neboť nedošlo ke zlepšení onemocnění cévního onemocnění rukou, zdravotní stav žalobce odůvodňuje i nadále přiznání invalidity prvního stupně, když klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dle komise žalobce není schopen práce v riziku vibrací a chladu, těžké fyzické práce s přetěžováním horních končetin a krční páteře; je schopen lehčí fyzické práce v odpovídajících klimatických podmínkách. Závěrem pak bylo uvedeno, že žalobce je schopen po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto snížení v projednávané věci byly shledány pouze lékařem OSSZ, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 9.2.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity prvního stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.9.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce nadále jednalo o invaliditu prvního stupně následkem nemoci z povolání s datem vzniku 25.5.2012*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 7.10.2016 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 25.5.2012 a tedy i k 9.2.2017 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 25.5.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 27/2017-35 ze dne 23.11.2017, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu od 14.11.2016 by nebyla vydala žalovaná v případě zjištění trvání invalidity prvního stupně žalobce již při kontrolní lékařské prohlídce dne 27.9.2016 či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 7.10.2016.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 23. listopadu 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně